

dette ikke give mig den mindste Veroligelse. Thi i en saadan Sag, hvori det fuldstændig kommer an paa et Skjøn, sætter jeg mit eget Syn over tre Synsforretninger, og jeg skal ikke nægte, at jeg ved Syn paa Stedet har faaet et bestemt Indtryk af, at Pieteten endog temmelig grovelig er krænkter. — Da jeg har Ordet, skal jeg endnu tillade mig nogle Bemærkninger om den Post i Hof- og Stadsretten, som jeg forleden omtalte, nemlig den 2den Brevskriverpost. Den ærede Justitsminister benægtede, at der i Lovgivningen var nogen Forudsætning om eller Betingelse for, at Posten skulde bortfalde, naar der ikke var Brug for den; men det behøvede ikke at benægtes, thi det har jeg ikke sagt. Jeg troede at Ophævelsen var forudsat, men jeg veed vel, at det ikke staaer i Lovgivningen. Den ærede Minister sagde, at der ikke fra Retten selv eller fra nogen anden Autoritet var fremkommet Noget om, at der var mindre Brug for denne Post, og dette har jeg ogsaa antaget, thi ellers var den vel ikke bleven opslaaet vacant; men imidlertid, jeg maa tillade mig at fastholde min Paastand om, at der er mindre Nødvendighed for den. Denne min Paastand er imidlertid ikke grundet paa egen Sagkundskab, thi en Saadan tør jeg ikke paaataa at have, men paa deres Dom, som kjende nøie til Forholdene.

C. B. Mimestad: Jeg har blot bedet om Ordet, for at gjøre et Par ganske korte Bemærkninger. Den ene er den, at jeg ikke hører til dem, der ønske, at vi i alle Retninger skulle følge England, men jeg har bestandig ønsket, at vi i den Sag, som vi her ikke maae omtale, skulle følge dette Lands Exempel; det er netop det, jeg har høvt for Die. — Den anden Bemærkning, jeg vilde gjøre, angaaer det, at jeg skulde have ladet høant om de patriciske og plebejiske Been, der ere fundne ved Arbeidet paa Viborg Domkirke, og som siges at skulle være Menneſtebeen. I den Anledning vil jeg tillade mig at udtale, at Grunden til, at jeg har paaataet, at der er fredet om dem, deels

er, at jeg har talt med de Mænd, der have bestyret Arbeidet, og deels staaer der i Synsforretningen, hvoraf jeg maaskee maa tillade mig at oplæse et Par Linier: „Efterat Begravelserne, der ikke frembøde noget Mærkeligt, paa en passende Maade vare ryddede“. Jeg kan ikke troe, at man turde skrive noget Saadant i en Synsforretning, som kommer til Autoritetens og Andres Kundskab, dersom der i en saadan Grad havde været Misligheder tilstede, som blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand. Jeg tvivler ikke i mindste Maade om det ærede Medlems Sandbrødhed; men man maa erindre, at der let kan skee noget Uheldigt i et saadant Dieblif. Destoværre see vi i denne Tid, at man rydder en Grund paa Christianshavn, hvor man tilhøre og venstre kaster Been, som, efter Anatomernes Sigende, ogsaa skulle være Menneſtebeen; det er underligt, at man gjør noget Saadant, men Ingen tager sig jo af det. Derovre tager man sig derimod af det, og skeer der en enkelt Gang en Ulykke, hidrører dette alene fra den Mangel, der er ved alle menneſkelige Handlinger.

Gad: Denne Forhandling strækker sig nu allerede til den tredie Dag, og det forekommer mig i det Hele taget, at Forhandlingerne ikke have faaet det mere interessante Sving, som de unægtelig altid faae, naar man mere beskæftiger sig med de store, almindelige finansielle Principer, end naar man saaledes som ved disse Forhandlinger hovedsagelig har holdt sig til mindre betydende Enkeltheder. Jeg skal derfor ogsaa nu tillade mig at indskrænke mig mere, end jeg i Grunden havde tænkt, dengang jeg forlangte Ordet. De Forhandlinger, der her have været førte, have tildeels dreiet sig om saadanne Spørgsmaal, som ganske sikkert vel ikke kunne siges at være egentlig absolut finansielle, men som dog paa anden Maade naturligen knytte sig til Finantlöven; dette finder jeg i og for sig aldeles naturligt, og jeg skal maaskee ogsaa selv tillade mig at sige et Par Ord om enkelte af disse Spørgsmaal, men jeg kan dog ikke tilbageholde, at det fore-